

Budapest, 1923. március 21.

Apja 1945 előtt lakatos volt, majd Kispest polgármestere, Budapest XIX. Kerülete tanácselnökként ment nyugdíjba. Fia az elemi és polgári iskolát a fővárosban végezte. Egy évig kifutófiú volt, majd 1938-tól négy éven át nyomdaipari szakiskolába járt; közben a Cilcer és Társa Könyvnyomdában dolgozott, 1943 és 1945 között különböző nyomdák betűszedő munkásaként dolgozott. 1940-től a Szociáldemokrata Párt, 1941-1942-ben az Országos Ifjúsági Bizottság tagja, 1942-ben lépett be a nyomdászszakszervezetbe. 1944-ben katonai behívót kapott, decembertől bujkált. 1945-ben rövid ideig rendőr volt, majd az SZDP kispesti szervezete titkárhelyettese, később végrehajtó-bizottsági tagja. 1946-ban a Népszava kiadóhivatalának munkatársa lett, a pártlapok terjesztésével foglalkozott. 1947-től az SZDP Pest megyei és Pest környéki titkárhelyettese, majd titkára volt. 1945-1948-ban a Szociáldemokrata Ifjúsági Mozgalom országos vezetőségi tagja, ugyanekkor a kispesti képviselő-testület tagja, a szociáldemokrata frakció titkára volt. 1947. augusztus 31-én az SZDP Pest és Bács megyei listáján pótképviselővé választották, a pártegyesítés híveként 1948. április 26-án lett a törvényhozás tagja. 1948 márciusától az SZDP Pest Megyei Bizottságának szervezőtitkára. 1948. június 15-étől az MDP Központi Vezetősége póttagja, a Magyar Dolgozók Pártja Pest megyei szervezőtitkára a munkáspártok egyesítésétől fogva. 1949. áprilistól két éven át MDP KV mezőgazdasági osztályán politikai munkatárs volt. 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront Pest megyei listáján ismét a törvényhozás tagjai közé választották, 1950-ig részt vett a Pest megyei törvényhatósági bizottság munkájában is. 1951 végén a Belkereskedelmi Minisztériumba került, három évig a zöldség-és gyümölcsfőosztály vezetője volt; közben elvégezte a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemet, 1956-ban diplomát szerzett. 1954. május 30-án, az MDP III. kongresszusán beválasztották az MDP KV rendes tagjai sorába. 1954 tavaszán a Szövetkezetek Országos Szövetsége elnökhelyettesi pozíciójába irányították. 1956. július 30-ától november 3-ig élelmiszer-ipari miniszter volt. Október 28-án kimaradt a nagypolitikából, de kormánytagsága megszűnte után is ellátta a minisztérium vezetését, hogy fenntartsa a közellátás folyamatosságát. Október 31-én többekkel együtt megalakította a magyar Szocialista Munkáspárt minisztériumi szervezetét. November 7-én közölték vele, hogy az új kormány közellátási kormánybiztosa lesz. Hivatalosan november 12-étől december 13-ig valamennyi közellátással foglalkozó minisztérium irányítását ellátta, 1957. január 13-ig a kormánybiztosság elnöke volt. Az MSZMP Központi Bizottságba 1957. február 26-án kooptálták, 1989-ig folyamatosan tagja volt a testületnek. A Szövosz elnökévé 1957-ben választották, tisztét 1960-ig töltötte be. 1958. november 16-ától újra országgyűlési képviselő, egészen 1998-ig tagja maradt a törvényhozásnak. Előbb a Hazafias Népfront Bács-Kiskun megyei listáján, majd Bács-Kiskun megye számú, Bács-Kiskun megye 1. számú egyéni választókerülete képviselője volt. 1990 és 1998 között az MSZP budapesti listáján került be a törvényhozásba. A Münnich, majd a második Kádár-kormány pénzügyminiszter 1960. január 16-ától 1962. november 27-ig volt. 1962-től tizenkét éven át az MSZMP KB titkára, 1962 és 1966 között a politikai bizottság póttagja, 1967-től a PB tagja, egyben a KB gazdaságpolitikai bizottságának elnöke és a KB gazdaságpolitikai munkaközösségének vezetője az MSZMP KB gazdaságpolitikai titkára. Az 1968-ban bevezetett új gazdaságirányítási mechanizmus

kidolgozásának egyik fő irányítója. Az 1974. márciusi KB-ülésen leváltották a gazdaságpolitikai KB-titkári posztjáról, 1975-ben, a XI. kongresszuson kihagyták a PB-ből is. 1974-1981-ben az MTA Közgazdaság-tudományi Intézetének igazgatója volt, 1981-1988-ban az intézet tudományos tanácsadója, 1986-tól a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetem címzetes egyetemi tanára. A mind nyilvánvalóbb gazdasági és politikai válság idején visszatért a politikai életbe, 1986 májusától támogatta a Fordulat és reform című program kidolgozását, 1987. decemberben az Új Márciusi Front egyik kezdeményezője, a szervezet alapító tagja volt. 1988. április 22. és december 15. között a kormány tanácsadó testületében dolgozott. 1988. májusban, az országos pártértekezleten ismét a PB tagja lett. 1988. november 24-étől 1989. június 27-ig államminiszterként a gazdasági reform koncepciójával kapcsolatos állami döntés-előkészítést irányította. Emellett a kormány gazdasági reformbizottságának (1989. júliusig: gazdaságirányítási konzultatív bizottság) elnöke. A KB 1989. júniusi ülésén az MSZMP elnökévé választották. Az 1989. októberi átalakuló kongresszuson a Magyar Szocialista Párt elnökévé választották, 1990. januártól mint nyugdíjas töltötte be tisztségét. 1990. májusig az MSZP Országos Elnökség tagja, az országos választmány elnöke volt.